

Rühm:7; alarühm:1
Kinnitatus EKL juhatuses 01.11.2012

FCI Standard nr 165 / 04 12. 1998 / GB

ITAALIA KARMIKARVALINE LINNUKOER
(Spinone Italiano)

TÕLGE: Peggy Davis.

PÄRITOLUMAA: Itaalia.

**KEHTIVA ORIGINAAALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 03.04.1992.

KASUTUS: Seisukoerad.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 7: Seisukoerad.

Alarühm 1.3: Kontinentaalsed seisukoerad, grifooni tüüp.
Töökassetega.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Juba üsna varases kirjanduses on mainitud itaalia karmikarvalist koera, kes on ilmselt tänapäeva itaalia karmikarvalise linnukoera esivanem. 1683. aastal mainib Selincourt oma raamatus „Le parfait chasseur“ („Täiuslik jahimees“) Itaaliast, Piedmontist pärinevat grifooni. Keskajal kujutati seda koera sageli maalidel. Neist tuntuim on 15. sajandist pärinev Andrea Mantegna fresko Mantova hertsogilossis.

ÜLDMULJE:

Tugeva kehaehitusega koer, robustne ja jõuline. Tugeva luustikuga ning hästi arenenud lihastega. Karmikarvaline.

TÄHTSAD PROPORTSIOONID:

Peaaegu kandilise kerekujuga. Kere pikkus on võrdne turja kõrgusega (pikkus võib olla 1-2 cm suurem). Pea pikkus võrdub 4/10 turja kõrgusest. Sarnakaarte kõrgusel mõõdetud pea laius on vähem kui pool pea pikkusest.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Väga suhtlemisaldis, sõnakuulelik ja kannatlik koer. Kogenud jahikoer erinevates maastikuoludes. Väga vastupidav. Peab jahti kerge vaevaga ka okkalises alusmetsas ning ujub vajadusel külmas vees. Liikumisviisidest kasutab pikendatud ja kiiret traavi. Iseloomult sobib suurepäraselt saagi kättetoomiseks.

FCI Standard nr 165/04. 12. 1998

EESTI KENNELLIIT

PEA:

Kolju ja koonu ülemised pikiteljed on erisuunalised.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Ovaalse kujuga, küljed on katusekujuliselt kergelt langeva joonega. Kuklakühm on väga hästi arenenud ning kiiruloo hari on hästi märgatav. Otsmikuloo ei ole eriti hästi arenenud, ei ole suunatud ette ega kõrgusesse. Kulmukaared ei ole liiga esiletungivad.

Üleminek laubalt koonule: Väga nõrgalt väljendunud, samas frontaalvagu on väga rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Ninapeegel moodustab koonuselja loomuliku jätku. Lopsakas ja pehme, väga paksu ning ümara ülemise äärega. Valgetel koertel toore liha värvi roosa ning valge-oranžikirjutel koertel pisut tumedam. Pähkelpruuni- ja punasekirjutel (*chestnut roan*) koertel on ninapeegel pähkelpruun. Külgvaates ulatub ninapeegel mokaadest ettepoole. Ninasõõrmed on suured ja silmatorkavad.

Koon: Koonu pikkus on võrdne kolju pikkusega. Koonu keskel mõõdetud sügavus on kolmandik koonu pikkusest. Koonu ülajoon on sirge või kergelt kumer (rooma nina). Koonu küljed on paralleelsed, nii et eestvaates on koon kandilise kujuga. Koonu alajoone kujundab ülahaal. Selle kõige madalam punkt on suunurk.

Mokad: Üsna peenike ülahaal, mis moodustab nina all avatud nurga. Eestpoolt on ülahaal ümar, katab alahaalt ning moodustab suunurgas nähtava voldi.

Lõuad/hambad: Tugevad ning normaalselt arenenud, alalõua harud on keskelt kergelt kaarduvad. Hambakaared on hästi arenenud. Käärhambumus või tanghambumus.

Põsed: Lihaselised.

Silmad: Suured, hästi avatud ja teineteisest üsna kaugel asetsevad. Silmad on peaaegu täiesti ümmargused, ei ole pungis ega asetse sügaval silmakoopas, silmalaud on liibuvad. Mõlemad silmad asetsevad näoga peaaegu ühel tasapinnal. Iiris on heledam või tumedam ookerkollane, sõltuvalt karvkatte värvist.

Kõrvad: Kujult peaaegu kolmnurksed, pikkuselt kõige rohkem 5 cm kaela alajoonest pikemad. Laiuselt ulatuvad pea ja kaela ühenduskohast sarnakaarte keskele. Kõrva eesmine äär on hästi põskede lähedal. Ei ole murtud, vaid sissepoole keerdunud. Kõrvatipud on kergelt ümarad. Kõrvad on peaaegu alati madala asetusega, ent suudavad ka pisut kikki tõusta. Kõhr on peenike. Kõrvad on kaetud tiheda karvaga, mille hulgas on üksikuid pikemaid karvu, mis otsa suunas lähevad jämedamaks.

KAEL:

Jõuline ja lihaseline, üleminek kuklalt kaelale on selgelt märgatav. Kael sulandub harmooniliselt õlgadesse. Kaela pikkus peab olema väiksem kui 2/3 pea pikkusest. Übermõõt on peaaegu kolmandik turja kõrgusest. Kaela alumises osas on väike topelt kaelavolt.

KERE:

Peaaegu kandilise kujuga.

Ülajoon: Selja ülajoon koosneb kahest osast. Esimene osa - turjast 11. selgrootülini - on peaaegu täiesti sirge, teine osa on kergelt kumer ning läheb sujuvalt üle tugevaks ning hästi kaarduvaks nimmeosaks.

Turi: Mitte liiga tõstetud.

Nimme: Kergelt kumer, laiusesse hästi arenenud lihastega. Pikkus on pisut väiksem kui viiendik turja kõrgusest ning laius on pikkusega peaaegu võrdne.

Laudjas: Lai, pikk, väga lihaseline ning kaldus, moodustades horisontaali suhtes 30-35-kraadise nurga, mida mõõdetakse puusaluu kohal.

Rindkere: Ulatub vähemalt küünarnukkideni. Lai, sügav ning keskmisel kõrgusel hästi kumerdunud. Läbimõõt on kõige suurem rindkere keskosas ning see väheneb märgatavalt rinnaku suunas, ent ei ole kiilukujuline. Roided on hästi kaardunud ning kaldus, roiete vahed on laiad. Tagumised roided (ebaroided) on pikad, kaldus ning hästi avatud.

Alajoon: Rindkere osas peaaegu horisontaalne, seejärel suunaga kõhu poole kergelt langev.

SABA:

Saba on jäme, eriti sabativi. Kantakse horisontaalselt või suunaga allapoole. Sabal ei ole pikemaid karvu. Kupeeritud 15-25 cm pikkuseks.

JÄSEMED**ESIJÄSEMED:**

Eestvaates täiesti paralleelsed ja maapinnaga risti asetsevad. Külgvaates on küünarvarred vertikaalsed ning randmed on kergelt kaldus.

Õlad: Abaluud on jõulised ja pikad. Pikkus on neljandik turja kõrgusest. Kalle horisontaali suhtes on umbes 50°. Abaluunukid ei ole kere keskelje suhtes väga lähistikku asetsevad. Õlgade liikumine on vaba. Õlalihased on hästi arenenud. Abaluu ja õlavarre vaheline nurk on umbes 105°.

Õlavarred: Kalle horisontaali suhtes on umbes 60°, kere keskelje suhtes asetsevad õlavarred peaaegu paralleelselt. Väga lihaselised.

Küünarnukid: Kere keskelje suhtes paralleelse asetusega. Küünarnukk peab asetsema pisut abaluu tagumisest nukist maani ulatuvast vertikaaljoonest eespool. Esijalgade pikkus küünarnukist maapinnani on pool turja kõrgusest.

Küünarvarred: Pisut pikemad kui kolmandik turja kõrgusest. Nii eestkui külgvaates vertikaalsed. Tugeva luustikuga. Tagumised kõõlused on nii tugevalt rõhutatud, et kõõluse ja luu vaheline vagu on selgelt nähtav.

Kämballiigesed: Moodustavad küünarvarre vertikaalse jätku.

Kämblad: Lamedad ning eestvaates moodustava küünarvarre vertikaalse jätku. Külgvaates on pisut kaldus. Pikkus on umbes 1/6 jala pikkusest küünarnukini.

Esikäpad: Kompaktsed ja ümmargused. Varbad on lähistikku asetsevad ning kaarduvad, nii varbad kui varvaste vahed on kaetud lühikese paksu karvaga. Padjandid on kuivad ja tugevad, heledama või tumedama pigmendiga sõltuvalt karvkatte värvist. Küüned on tugevad ning maapinna poole kaardunud. Hästi pigmenteerunud, ent mitte täiesti mustad.

TAGAJÄSEMED:

Külgsuutes on istmikupiirkond kergelt kumer. Luustik on heade nurkadega. Kannad peavad asetsema maapinna suhtes risti. Tagantsuutes on tagajalad paralleelsed ning maapinna suhtes risti asetsevad.

Reied: Reie pikkus peab olema vähemalt kolmandik turja kõrgusest. Laius on 3/4 pikkusest. Tugevate lihastega. Reied on kerge kaldega nii suunal alt üles kui eest taha. Tagantsuust kerge kumerusega.

Sääred: Säär on pisut pikem kui reis. Kalde nurk horisontaali suhtes on 55° - 60°. Säär on ülevalt saleda lihaskonnaga ning vagu Achilleuse kõõluse ja sääreluu vahel on väljendunud ja selgesti nähtav.

Kannaliigesed: Küljelt vaadatuna väga laiad. Vahemaa kannaliigesest maapinnani on umbes kolmandik turja kõrgusest. Sääre- ja põialuu vaheline nurk on umbes 150°.

Kannad: Tugevad ja kuivad. Pikkus on võrdne kannaliigese ja maapinna vahelise vahemaaga. Põiad on igast küljest vaadatuna vertikaalse asetusega. Sisemisel küljel võib olla lisavarvas.

Tagakäpad: Samasugused nagu esikäpad, aga pisut ovaalsema kujuga.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Kerge ja vaba samm. Jahil on põhiliseks liikumisviisiks kiire pikendatud traav, mis vaheldub galopiga.

NAHK:

Nahk on hästi kerele liibuv, peab olema paks ja kuiv. Nahk pea peal, kaelal, kubemel, õlavarte all ning kere tagumises osas on õhem. Nahk küünarnukkidel on katsudes pehme. Nahk moodustab kaks volti, mis algavad alalõua juurest ning lõpevad kaela keskel (kaelavolt). Kui pead hoitakse madalal, on näha välimisest silmanurgast algavat ning üle põse kulgevat volti, mille otsas on karvatutt. Naha pigment sõltub karvkatte märgiste värvusest. Välimiste limaskestade värvus peab olema kooskõlas karvkatte värvusega.

KARVKATE

KARV: Karva pikkus kerel on 4-6 cm. Koonul, peas, kõrvadel ja jalgade esikülgedel ning käppadel on karv lühem. Jalgade tagakülgedel on karv karm, ent ei moodusta narmaid. Kulmudel ja mokaadel on pikk ja jäik karv, mis moodustab paksud kulmud, vuntsid ja karvase habeme. Karv on jäik, karm, tihe ning üsna liibuv. Aluskarv puudub.

VÄRVUS: Puhasvalge, valge oranžide märgistega, valge oranžide tähnidega, valge pruunide (kastanipruunide) märgistega, kimmelpunane (*roan*) või kastanipruun-kimmelpunane (*brown roan*). Eelistatuid pruun toon on nn „mungarüü“ värv. Lubatud ei ole kolmevärvilisus, pruunid märgised ega must värvus ükskõik millises värvikombinatsioonis.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:

Isased: 60-70 cm.

Emased: 58-65 cm.

Kaal:

Isased: 32-37 kg.

Emased: 28-30 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus ja liigne argus.
- Koonduvad ülemised näo- ja koljuteljed.
- Ninapeegli täielik depigmentatsioon.
- Nõgus koonuselg.
- Ülehambumus või tugev alahambumus.
- Kõõrdsilmsus.
- Musta pigmendiga nahk või limaskestad.
- Kolmevärviline või pruunide märgistega karvkate. Musta värvuse esinemine kõikides värvikombinatsioonides.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI Standard nr 165/04. 12. 1998
EESTI KENNELLIIT